

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg B.J.Šokčevića 17, Vinkovci
OIB: 77561654785

Poslovni broj: P-291/2022-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima, po sucu Ivani Božić Piščak kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ivica Pavlović iz Vinkovaca, Ivane Brlić-Mažuranić 27, OIB: 01520129305, zastupan po punomoćnicima iz ZOU Marko Drnasin i Željko Drnasin iz Vinkovaca, protiv 1. tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB 02535697732, zastupan po punomoćnicima, odv. iz Odvjetničkog društva Leko i partneri u Zagrebu, i 2. tuženika B2 KAPITAL d.o.o., Zagreb, OIB 57509775367, zastupan po punomoćnicima odv. iz OD Buterin&Partneri, iz Zagreba, radi ništetnosti ugovora i isplate, nakon održane i zaključene glavne, javne i usmene rasprave održane 3.lipnja 2026. u prisutnosti tužitelja osobno uz punomoćnika tužitelja Marka Drnasin, odv. iz ZOU Marko Drnasin i Željko Drnasin iz Vinkovaca, punomoćnika 1.tuženika u zamjeni Hrvojke Čolaković, odvjetnice u Vinkovcima i punomoćnika 2.tuženika u zamjeni Slavka Baotić, odvjetnika iz Županje, potom donijete i objavljene presude na ročištu za objavu održanom 17.srpnja 2026. godine, radi utvrđivanja ništetnosti i isplate, dana 17.srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužitelj sa tužbenim zahtjevom, koji glasi:

"I. I. Utvrđuje se ništetnom odredbe članka 4 i 5 Ugovora o kreditu broj 9015222947 u dijelu u kojem se navodi da se kamata obračunava u EUR,a naplaćuje u kunama po srednjem tečaju EUR tečajne liste Banke na dan plaćanja kamate, koji Ugovor je zaključen između tužitelja : Ivica Pavlović Ivane Brlić-Mažuranić 27, 32100 Vinkovci, OIB: 01520129305, kao korisnika kredita u visini novčanog iznosa od 19.500,00 EUR u protuvrijednosti u kunama po srednjem Banke i tuženika Privredna banka Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50,OIB: 02535697732.te stoga isti članak ne proizvodi nikakav pravni učinak za ugovorne strane.

II. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50,OIB: 02535697732, da tužitelju Ivici Pavlović iz Vinkovaca, Ivane Brlić-Mažuranić 27, OIB: 01520129305, s naslova povrata preplaćenog iznosa otplate kredita temeljem ništetne odredbe o tečajnoj razlici izvrši isplatu za:

-mjesec rujan 2008., iznos od 1,82 eur, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30.09.2010., pa do isplate,

-mjesec listopad 2010., iznos od 3,21 eur, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31.10.2010., pa do isplate,

-mjesec studeni 2010., iznos od 5,31 eur, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30.11.2010., pa do isplate,
-mjesec prosinac 2010., iznos od 4,47 eur, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31.12.2010., pa do isplate,
-mjesec siječanj 2011., iznos od 1,09 eur, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31.01.2011., pa do isplate, sve to sa zakonskim zateznim kamatama po stopi određenoj eskontnom stopom koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena do 01.08.2015., a od 01.08.2015. pa do 31.12.2022. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te nadoknadi parnični trošak, sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe. "

II. Nalaže se tužitelju Ivici Pavlović iz Vinkovaca, Ivane Brlić-Mažuranić 27, OIB: 01520129305, da 1. tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB 02535697732, naknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 1.516,59 eura (slovima: tisućpetstošesnaest eura i pedesetdevet centi) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17.srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tužitelju Ivici Pavlović iz Vinkovaca, Ivane Brlić-Mažuranić 27, OIB: 01520129305, da 2. tuženiku B2 KAPITAL d.o.o., Zagreb, OIB 57509775367, naknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 eura (slovima: tisuću eura) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17.srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate, koja tužba je zaprimljena kod ovog suda 28. srpnja 2022. Tužitelj u tužbi navodi da je kao korisnik kredita zaključio, dana 30.07.2010. godine, sa tuženom Bankom kao kreditorom Ugovor o kreditu broj 9015222947 u iznosu od 19.500,00 EUR koji je tužitelju stavljen na raspolaganje u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju tužene poslovne banke za devize važećem na dan isplate, na rok otplate na 180 mjesečnih

anuiteta. Predmetnim ugovorom (čl.2,3,4,5,6,7,8,...) ugovoreno je korištenje, osiguranje tražbine način vraćanja iznosa kredita i pripadajuće kamate, te posljedice i eventualni rizici promjene tečaja. Prilikom sklapanja Ugovora, tužitelju nije uručena nikakva daljnja dokumentacija-Opći uvjeti banke ili niti objašnjeni eventualni rizici promjene tečaja. Tijekom razdoblja otplate kredita kod tužene Banke je došlo do značajne promjene tečaja, što je rezultiralo znatnom povećanju rata kod tužitelja. Tužitelju je slana samo jednostrana obavijest tužene Banke, koliko mu zbog toga iznosi nova veća visina anuiteta otplate kredita.

1.1. Naprijed navedene ugovorne odredbe (i odredbama o tzv. "valutnoj klauzuli") su nišetne budući je takav način ugovaranja istih suprotan pozitivnoj praksi kako domaćih sudova tako i sudu Europske unije. Poziva se na presude RH VTS br.43 PŽ-6632/2017-10.,od 14.06.2018.godine kojom je pravomoćno presuđeno da su tužene poslovne banke (među kojima i tužena) u razdoblju 01.10.2004-31.12.2008. povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita uključujući ugovore o kreditima koristeći u istima nišetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima na način da ugovorena valuta uz koju je vezano glavnica (CHF-švicarski franak), a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neuravnoteženu u pravima i obvezama ugovornih strana, te je tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN br.96/139 i to člancima 81,82 i 90,a od 07.kolovoza 2007.godine do prosinca 2008.godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN br.79/07,125/07,75/09,79/09,89/09,133/09) i to člancima 96 i 97 ,te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Poziva se i na presudu suda EU C-186/16. kojom je pravomoćno presuđeno da ugovorena odredba o valutnoj klauzuli nije poštena ukoliko vjerovnik-kreditor potrošaču nije dao informacije koje su potrebne za donošenje valjane odluke o ugovaranju valutne klauzule, zbog čega je kasnije nastala neravnoteža prava i obveze na štetu potrošača. Sukladno navedenom, tužitelj potražuje od tuženika povrat svih preplaćenih iznosa koje je preplatio temeljem nišetne odredbe o valutnoj klauzuli, te predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi nišetnim odredbe članka 4 i 5 Ugovora o kreditu broj 9015222947 u dijelu u kojem se navodi da se kamata obračunava u EUR, a naplaćuje u kunama po srednjem tečaju EUR tečajne liste Banke na dan plaćanja kamate, koji Ugovor je zaključen između tužitelja korisnika kredita u visini novčanog iznosa od 19.500,00 EUR u protuvrijednosti u kunama po srednjem Banke i tuženika Privredna banka Zagreb d.d. Zagreb, te stoga isti članak ne proizvodi nikakav pravni učinak za ugovorne strane, kao i naložiti tuženiku da tužitelju s naslova povrata preplaćenog iznosa otplate kredita temeljem nišetne odredbe o tečajnoj razlici izvrši isplatu novčanog iznosa(koji će biti naknadno utvrđen od strane tužitelja nakon provedbe financijsko-knjigovodstvenog vještačenja.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe da je pozivanje tužitelja na utvrđenja iz presude VTS, PŽ-7129/13 promašeno, s obzirom da je predmet spora u navedenom predmetu bila zaštita kolektivnih interesa potrošača koju je tužitelj, Potrošač-Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača, zahtijevao u smislu odredbi Zakona o zaštiti potrošača smatrajući da su odredbe iz ugovora o kreditu koje su tužene banke sklapale s potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bio ugovoren švicarski

franak kao valuta uz koju je vezana glavnica, te ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu sa jednostranim odlukama tuženika, sadržajno bile nepoštene ugovorne odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo, čime da su povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača.

2.1. Dakle, sudska zaštita je tražena isključivo u pogledu ugovora o kreditu kojim odredbama je bio ugovoren švicarski franak kao valuta uz koju je vezana glavnica. Obzirom da je tužitelj s tuženikom zaključio ugovor o kreditu u eurima, utvrđenja iz gore navedenih presuda ne mogu se koristiti u odnosu na ugovore o kreditu u eurima, jer zaštita kolektivnih interesa nije tražena niti je utvrđena u odnosu na ugovore o kreditu u eurima. Tužitelj je poslovno sposobna osoba te prilikom razmatranja ponuđenog ugovora nije izdvojio niti jedno pitanje kao „sporno“ ili tražio bilo kakva razjašnjenja svojih ugovornih obveza i/ili ugovorne pozicije, unatoč višestrukoj provjeri od strane službenika banke pa konačno i javnog bilježnika, onda se s pravom može zaključiti da spornih odredbi nije niti bilo. Štoviše, tužitelj se svjesno odlučio za predmetni ugovor sa svim njegovim uvjetima i odredbama budući da je sam ocijenio kako mu, sukladno njegovim potrebama i mogućnostima, upravo najviše odgovara. Dakle, iz takvog ponašanja tužitelja može se razumno zaključiti da su mu bile jasne ugovorne odredbe te prava i obveze, a što u konačnici nedvojbeno proizlazi iz samih odredbi potpisanog i solemniziranog ugovora. Nadalje ističe, da valutna klauzula, osim što je izričito dopuštena i predviđena odredbama Zakona o obveznim odnosima, nije „nečija špekulacija“ već se radi o politici monetarne vlasti te uvjetovanosti valutnom strukturom štednih depozita velike većine hrvatskih štediša.

2.2. Nesporno je da Zakon o obveznim odnosima u člancima 22. i 26. izričito dopušta valutnu klauzulu kao i promjenjivu kamatnu stopu! Osim toga, sadržaj ugovora te postupanje tuženika u cijelosti su usuglašeni sa lex specialis – zakonima koji direktno i jasno reguliraju predmetni poslovno-pravni odnos banke i korisnika. Osim toga, u ugovoru o kreditu, osobito u članku 7., ne navodi se da se kredit otplaćuje u kunama niti je anuitet izražen u kunama. Naime u ugovoru jasno stoji da se kredit otplaćuje u 180 jednakih mjesečnih anuiteta plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju EUR tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio ugovora. Završno, tuženik ističe i prigovor zastare, te predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovane u cijelosti uz naknadu parničnog troška tuženiku.

2.3. Podneskom od 05. rujna 2022. g. tužitelj je pored označenog tuženika, proširio tužbu na još jednog tuženika i to B2 Kapital d.o.o., Radnička cesta 41, OIB: 57509775367, koji se podneskom od 21. listopada 2022.g. očitovao da pristaje da se tužba prošiti na njega kao II tuženika.

2.4. Podneskom od 08. prosinca 2025.g. II tuženik dostavlja odgovor na tužbu u kojem ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Naime, predmetni postupak se vodi radi utvrđenja ništetnosti ugovornih odredbi i povrata preplaćenog iznosa anuiteta zbog promjene tečaja po Ugovoru o kreditu broj 9015222947 koji je sklopljen između I. tuženika kao kreditora i tužitelja kao korisnika kredita. Predmetno potraživanje je temeljem Ugovora o kupoprodaji plasmana br. 02-96/2015 od 08.06.2015. preneseno na II. tuženika. Dakle, II. tuženik nije niti sklopio niti pregovarao s tužiteljem u vezi sklapanja predmetnog ugovora o kreditu. Odredbom čl. 80. Zakona o obveznim odnosima reguliran je institut ustupa tražbine (cesija) kao ugovor u kojem

se tražbina s jednog vjerovnika može prenijeti na drugog vjerovnika, dakle ugovorom o cesiji ne dolazi do promjene ugovorne strane tj. prijenosa ugovora već dolazi do prijenosa tražbine. Kod ustupa tražbine promjena subjekta ne utječe na identitet obaveznopravnog odnosa i on ostaje isti koji je postojao prije promjene, odnosno promjena vjerovnika ili dužnika ne mijenja sadržaj obaveznopravnog odnosa. Dakle, radi se o ugovornom prijenosu tražbine te sporednih prava, ali ne i o tome da raniji vjerovnik prenosi na novog vjerovnika cjelokupnu pravnu poziciju iz sklopljenog ugovora s dužnikom, a kako to očito pogrešno tumači tužitelj. Dakle, s obzirom da je II. tuženik samo stekao tražbinu iz predmetnog ugovora o kreditu, a kako predmet ovog postupka nije ustupljena tražbina već valjanost odredbi ugovora o kreditu, tako je jasno da na strani II. tuženika ne postoji pasivna legitimacija u ovom postupku.

2.5. Nadalje, smatra da je pozivanje tužitelja na utvrđenja iz kolektivnog spora neutemeljeno, ističe kako je ugovaranje valutne klauzule zakonom dopušteno (a u pravnom prometu i uobičajeno), s obzirom da isto proizlazi iz odredbi čl. 22. Zakona o obveznim odnosima. Stoga tvrdnja o ništetnosti ovih ugovornih odredbi nema uporište u zakonu. Stoga, II. tuženik predlaže da naslovni sud odbije tužbu kao neosnovanu, podredno da je odbije kao neosnovanu u odnosu na II. tuženika zbog nepostojanja pasivne legitimacije, te da naloži tužitelju da II. tuženiku da namiri trošak ovog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

3. Po provedenom finansijsko-knjigovodstvenom vještačenju, stalnog sudskog vještaka Mate Ivanović iz Županje, tužitelj je uredio svoj tužbeni zahtjev u podnesku od 03. lipnja 2026. potražujući preplaćeni iznos od 15,90 eura sa zakonskim zateznim kamatama na pojedinačne iznose, kao i da sud utvrdi ništetnim odredbe čl. 4 i 5 Ugovora o kreditu broj 9015222947.

4. U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom u ugovor o kreditu (list 6-10 spisa), ugovor o kupoprodaji plasmana (list 31-41, 59-69), pregled uplata (list 72-75), nalaz i mišljenje vještaka od 18. ožujka 2026. (list 81-87 spisa), te je pročitana iskaz tužitelja sa ročišta održanog dana 3. lipnja 2026.g. kod ovog suda (list 98-100 spisa).

5. Cijeneći rezultate dokaznog postupka prema odredbi čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

6. Između stranaka je nesporna činjenica da je tužiteljica kao korisnik kredita s tuženikom kao davateljem kredita zaključila Ugovor o kreditu dana 30.07.2010.g. godine broj ugovora: 9015222947, a prema kojem je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio i stavio na raspolaganje iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 19.500,00 EUR, rokom otplate od 180 mjeseci i kamatnom stopom koja je fiksna. Kredit se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima. Nesporno je da se radi o kreditu za zatvaranje obveza po 9012920550, 7610431749, 7610349180 u Banci i za plaćanje naknade iz čl. 13.3. ovog Ugovora.

7. Nesporno je također da je donesena pravomoćna odluka u postupku koji se vodio radi zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem P-1401/12 od 4. srpnja 2013. te da je presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. utvrđeno da je tuženik u postupku pod brojem P-1401/12 u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući

ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke. Nije sporno da je u pogledu ništetnosti u ugovaranju valutne klauzule ista presuda Trgovačkog suda u Zagrebu potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. a da je istu presudu potvrdio i Vrhovni sud RH u predmetu poslovni broj Rev-2212/18 od 3. rujna 2019.

7.1. Nesporno je nadalje da je istom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, od 4. srpnja 2013., utvrđeno da je ovdje tuženik u razdoblju od 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima na način da je koristio u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju na način da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja istih ugovora tužena banka kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim bitnim parametrima potrebnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

7.2. Između stranaka je sporno pitanje zastare, pitanje ništetnosti odredbi ugovora u dijelu koji se odnosi na valutnu klauzulu i kamatnu stopu, pasivna legitimacija II tuženika, te pitanje neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana.

8. Tužitelj saslušan kao stranka iskazao je da je ugovor o kreditu sklopio 2010. godine. Kredit je bio namjenski za podmirivanje drugih računa, a ostatak je iskoristio za renoviranje stolarije u kući u kojoj stanuje s obitelji, koliko se sjeća spojio je struju i kanalizaciju. Kredit je podigao kod tužene banke, koja je u to doba bila njegova banka, u valuti euro. Naime on je u to doba imao kredit u CHF u Splitskoj banci. Ovaj kredit nije bio po namjeni stambeni. Nije se išao raspitivat se o kreditima kod drugih banaka. Nije mu poznato je li kamata na ovaj kredit bila fiksna ili promjenjiva. Nitko mu nije objasnio rizike vezane za sam ugovor, niti odredbe ugovora. Prilikom sklapanja ugovora nije razumio značaj valutne klauzule, niti promjenjive kamatne stope, niti mu je itko objašnjavao odredbe ugovora. Nije mu poznato što je generalno utječe na promjenu vrijednosti valute, odnosno tečaja valute i što dovodi do promjene u kunskoj protuvrijednosti pojedinog anuiteta. Ne sjeća se, zbog proteka vremena, je li ga netko upozorio na to da će tečaj valute u koji je vezan kredit biti nepromijenjen tijekom razdoblja otplate i da se tečaj i kunska protuvrijednost anuiteta izračen u eur ne mijenjaju. Ranije se susretao sa rizikom promjena tečaja, ne zna gdje se može provjeriti vrijednost strane valute u odnosu na kunu. Naime, on je ugovor pročitao, sve mu je izgledalo u redu, međutim iz neznanja on nije razumio odredbe ovog ugovora. Ugovor je bio na već pripremljenom obrascu, nije pregovarao o pojedinim odredbama ugovora, niti na njih imao utjecaj. Nadalje navodi da je u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu bio u mirovini. Navodi da u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu nije bio član trg.društva, niti imao obrt. Nadalje navodi da su početne rate bile oko 200 eura, a ne sjećam se koliko su kasnije rate rasle, anuitete je plaćao jedno vrijeme, osobno, odbijano mu je od mirovine, a kredit nije otplaćen, isti je prodan B2 Kapitalu. Ističe da mu javni bilježnik prilikom solemnizacije ugovora, nije objašnjavao pojedine odredbe ugovora kao niti rizike istog.

8.1. Uvidom u zaključen Ugovor o kreditu, a i iz iskaza tužitelja, nesporno je utvrđeno da je isti ugovor tužitelj zaključio kao fizička osoba i da mu je isti kredit odobren kao namjenski kredit i to na način da je u čl. 2. istog Ugovora određeno služi za zatvaranje drugih obveza.

8.2. S obzirom na navedeno, stav je suda da tužitelju pripada pravo na pravnu zaštitu temeljem Zakona o zaštiti potrošača i to iz razloga jer njegovo svojstvo potrošača proizlazi iz samih odredbi zaključenog Ugovora o kreditu, iz kojeg je vidljivo da namjena istog kredita nije bila za nikakve poslovne, obrtničke ili druge namjene.

9. Prema odredbi čl. 138.A. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, nastavno: ZZP/07) koji je bio na snazi u vrijeme donošenja gore citiranih odluka Trgovačkog suda u Zagrebu, propisano je da odluka suda donesena u postupku za zaštitu interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koje potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Nadalje prema odredbi čl. 140. ZZP/07 odnosno članka 120. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 41/14, nastavno ZZP/14) propisano je da pokretanje i vođenje postupka kolektivne zaštite ne sprječava osobu kojoj je postupanjem trgovca prouzročena šteta da pokrene pred nadležnim sudom postupak za naknade štete protiv osobe koja je nedopuštenim postupanjem prouzročila štetu ili postupak za poništenje ili utvrđivanje ništetnosti ugovora koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja ili bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila o zaštiti potrošača.

10. U odnosu na spornu činjenicu tj. pitanje ništetnosti dijela odredbi Ugovora o kreditu koje se odnose na ugovaranje valutne klauzule i kamatne stope sud je primijenio odredbe Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 96/03, nastavno: ZZP/03) koji zakon je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu.

11. Prema odredbi čl. 81 st. 1. ZZP/03 propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. navedenog članka smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Nadalje prema stavku 4. istog članka, ako trgovac tvrdi da se u pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena, uzimat će se u obzir narav robe i usluge koje predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije ili prilikom sklapanja ugovora te ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje predstavlja glavni ugovor, sve sukladno odredbi čl. 83. ZZP/03. Odredbom čl. 87. st. 1. i 2. ZZP/03 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništavna time da ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost samog ugovora ako on može opstati bez ništavne odredbe.

12. U pogledu utvrđenja visine preplaćenog dijela zbog primjene valutne klauzule provedeno je vještačenje po vještaku Mati Ivanović iz Županje, koji u svom

nalazu navodi da su tužitelj Ivica Pavlović, i tuženik Privredna banka Zagreb d.d., ugovorili kredit za zatvaranje obveza u Banci i plaćanje naknade, a sve u iznosu od 19.500,00 EUR sa rokom otplate od 180 mjeseci i kamatnom stopom 10,08 %, a početni iznos anuiteta 210,50 EUR primjenom srednjeg tečaja Banke na dan korištenja kredita, odnosno dana 10.08.2010. godine u visini 0,138408 EUR za 1 KN iznosi 1.520,87 kuna. Uvidom u predmetnu dokumentaciju razvidno je da za vrijeme otplate kredita nije bilo promjene kamatnih stopa, a visina tečaja EUR u odnosu na kunu mijenjala se cijelo vrijeme otplate kredita. Tužitelj je na ime predmetnog kredita uplatio 6.533,69 kuna, te je stoga isti iznos korišten pri izračunima razlika plaćenih anuiteta i anuiteta prema prvom otplatnom planu i početnom tečaju prema kojem je kredit isplaćen tužitelju s osnova promjene tečaja. Za vrijeme otplate kredita nije bilo promjene kamatnih stopa.

13. Vještak nadalje navodi da je ukupna razlika u visini anuiteta u odnosu na povećanje tečaja EUR-a i to uzimajući u obzir početno ugovoreni tečaj EUR-a u vrijeme korištenja kredita i naknadna povećanja tečaja EUR-a, odnosno promjene na više od početno ugovorenog tečaja i to u razdoblju otplate kredita predstavlja tzv. pozitivne razlike i iznosi 15,90 EUR, odnosno 119,76 kuna. Za vrijeme otplate kredita nije bilo tzv. negativnih razlika.

14. Tužitelj je nalaz i mišljenje vještaka prihvatio u cijelosti, te svoj tužbeni zahtjev u pismenom podnesku od 03. lipnja 2026.g. uskladio sa nalazom vještaka, dok I i II tuženik nisu imali primjedbi na matematički izračun.

15. Međutim, ukupna razlika anuiteta po tečaju na dan plaćanja u odnosu na anuitete izračunate primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 15,90 eura Iz navedene okolnosti, kao pravno relevantne za ispitivanje nepoštenosti sporne odredbe Ugovora o kreditu i primjenu članka 81. stavka 1. ZZP, proizlazi da kao posljedica ugovaranja valutne klauzule nije nastala značajna neravnoteža u pravima i obvezama stranaka na štetu tužitelja. Naime, naprijed spomenutim člankom ZZP propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

15.1. Obveza tužitelja kao potrošača, koju je preuzeo sklapanjem Ugovora o kreditu, bila je vraćanje glavnice plaćanjem mjesečnih anuiteta, čija je visina vezana uz srednji tečaj CHF važeći na dan dospeljeća, dok je pravo tuženika kao kreditora bilo da naplati anuitete od tužitelja, pa kako iz činjenica utvrđenih u ovom postupku na temelju nalaza i mišljenja vještaka financijske struke proizlazi da je prilikom otplate kredita tuženik od tužitelja primio 15,90 euro više nego što bi primio da se tečaj EUR tijekom otplate nije mijenjao, ovaj sud nalazi da su u konkretnom slučaju učinci koje je ugovaranje kredita s valutnom klauzulom imalo na visinu anuiteta nisu uzrokovali značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

15.2. Premda je u kolektivnom sporu utvrđeno da je tuženik u ugovorima o kreditu koristio nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli, za istaknuti je da se u tom postupku odlučivalo u okviru ostvarivanja apstraktne zaštite od nepoštenih ugovornih odredbi, pri čemu se treba uzeti u obzir specifičnost konkretnog ugovornog odnosa, dok je u postupku individualne zaštite kontrolu nepoštenosti ugovorne odredbe sud dužan raspraviti s obzirom na osobu potrošača koja je pokrenula

postupak i s obzirom na sve okolnosti pojedinačnog slučaja, kako bi se uspostavila stvarna ravnoteža u pravima i obvezama potrošača i trgovaca.

15.3. Prigovor nedostatka pasivne legitimacije II tuženika sud smatra osnovanim. Naime, nije sporno da su tužitelj, kao korisnik kredita, i I tuženik, kao davatelj kredita, sklopili ugovor o kreditu. Budući da tužitelj zahtijeva utvrđenje ništetnosti određene odredbe ugovora samo je I tuženik pasivno legitimiran. Tuženik je ustupio tražbinu iz ugovora o kreditu, ali ovdje nije predmet spora ustupljena tražbina, već sam ugovor o kreditu. Ne može primatelj tražbine (cesionar) postati ugovorna strana. Primatelj tražbine je samo ovlašten zahtijevati ispunjenje ustupljene tražbine, ali svi sporovi oko samog ugovora i dalje su sporovi između ugovornih strana. Ustupanjem tražbine nije ustupljen ili prenesen ugovor o kreditu na cesionara. Kod ustupa tražbine promjena subjekata ne utječe na identitet obveznog pravnog odnosa i on ostaje isti koji je postojao prije promjena, odnosno promjenom vjerovnika ili dužnika ne mijenja se sadržaj obveznog odnosa. (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, rj. posl. br. PŽ-1244/2021-2 od 11.07.2022.g.).

15.4. S obzirom na naprijed izneseno, stav je ovoj suda da nisu ispunjene sve pretpostavke predviđene ZZP da bi odredba Ugovora o kreditu, kojom su stranke ugovorile valutnu klauzulu, bila nepoštena, a u postupku nije utvrđeno ni postojanje drugih razloga propisanih odredbama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO) zbog kojih bi ta odredba bila ništetna, a jednako se odnosi i na odredbu čl. 4 Ugovora o kreditu 9015222947, kojom je određeno da je kamata fiksna, slijedom čega je tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

16. Prigovor zastare nije osnovan. Naime, prema pravnom shvaćanju sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 30. siječnja 2020. (Su-IV-47/2020-2) zastarni rok kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

17. Imajući u vidu sve naprijed izloženo ovaj sud je donio odluku kao u izreci ove presude.

18. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1 i članku 155. Zakona o parničnom postupku te je sukladno označenoj VPS i važećoj Odvjetničkoj tarifi I tuženiku za poduzete radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku priznat trošak u ukupnom iznosu od 1.516,59 eura. Odobreni trošak odnosi se na radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku i to za: odgovor na tužbu = 100 bodova (Tbr. 7 toč. 1 OT), zastupanje na tri ročišta kod suda svako po 100 bodova (Tbr. 9. toč. 1 OT), sastav dva obrazložena podneska, svaki po 100 bodova (Tbr. 8 toč. 1 OT), koje radnje ukupno nose 600 bodova što pomnoženo sa vrijednošću boda od 2,00 eura, iznosi 1.200,00 eura što uz 25% PDV-a u iznosu od 300,00 eura, i sudsku pristojbu na odgovor na tužbu u iznosu od 16,59 eura, čini sveukupno dosuđeni parnični trošak u iznosu od 1.516,59 eura.

18.1. Sukladno označenoj VPS i važećoj Odvjetničkoj tarifi II tuženiku je za poduzete radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku priznat trošak u ukupnom iznosu od 1.000,00 eura. Odobreni trošak odnosi se na radnje zastupanja po

punomoćniku odvjetniku i to za: odgovor na tužbu = 100 bodova (Tbr. 7 toč. 1 OT), zastupanje na tri ročišta kod suda svako po 100 bodova (Tbr. 9. toč. 1 OT), koje radnje ukupno nose 400 bodova što pomnoženo sa vrijednošću boda od 2,00 eura, iznosi 800,00 eura što uz 25% PDV-a u iznosu od 200,00 eura, čini sveukupno dosuđeni parnični trošak u iznosu od 1.000,00 eura.

18.2. Tužitelju ne pripada pravo na parnični trošak jer je u cijelosti izgubio spor, sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a.

18.3. Na dosuđeni iznos parničnog troška, sud je I i II tuženiku priznao zateznu kamatu od dana donošenja ove presude po osnovi odredbe članka 30. stavak 2 Ovršnog zakona.

Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u dispozitivu presude.

U Vinkovcima, 17.srpnja 2026. godine.

Sudac
Ivana Božić Piščak

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana. Žalba se podnosi u pisanom obliku putem ovoga suda u četiri primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

Stranci koja je pristupila ročištu radi uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano. Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a uredno je obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a nije uredno obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

Dostaviti:

1. tužitelj po punomoćnicima iz ZOU Marko Drnasin i Željko Drnasin iz Vinkovaca
2. 1. tuženik po punomoćnicima odv. iz OD Leko i partneri iz Zagreba
3. 2. tuženik po punomoćnicima odv. iz OD Buterin&Partneri, iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088a-ea5e8**

Kontrolni broj: **06530-765a0-d2932**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.